

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 21 august 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2021, declarat de avocata Iavorski-Baidaus Ana în numele condamnatului

Scomorohov Zahar XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>17.12.2020 - 21.08.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.09.2021 - 18.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>10.01.2022 - 26.01.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 21 august 2021, Scomorohov Zahar a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Instanța de fond a constatat că, la 29.11.2020, în jurul orei 20²⁵, inculpatul Scomorohov Z., conducând automobilul „Toyota Prius Plus”, n/î XXXXX, pe str. Alba Iulia din or. Căușeni, ignorând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin HG R. Moldova nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 14 lit. a) conform căruia ”Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a fost stopat de către angajații IP Căușeni și, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării

alcoolscopice cu aparatul „Drager Alcotest 8510 Ro”, test nr. XXXXX din 29.11.2020, ora 20²⁷, care a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de conducătorul vehiculului în valoare de 0,37 mg/l, ceea ce, conform articolului 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza articolului 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța a reținut că, inculpatul și-a recunoscut vina și a declarat că a servit câte 2 pahare de vin, paharul având aproximativ 150 g, după care a fost telefonat de vecinul său, Mișcenschi G., care i-a spus că are nevoie de el pentru a-l duce cu mașina la spitalul din or. Căușeni, deoarece de la copilul cel mai mic curge sânge din nas. Atunci, a urcat la volanul automobilului și împreună au mers la spital, unde copilului i-a fost acordat primul ajutor medical, nefiind nimic grav, după care au urcat în automobil și s-au pornit spre casă, fiind oprit de polițiști.

Vinovăția acestuia a fost dovedită și prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.12.2020, potrivit căruia a fost examinată înregistrarea video ridicată de la colaboratorul de poliție Cebotari V. În cadrul examinării se observă cum Scomorohov Z. este supus testării alcoolscopice la aparatul „Drager”, stabilindu-se concentrația de alcool în aerul expirat de acesta în valoare de 0,37 mg/l prin tichetul „Drager” nr. XXXXX din 29.11.2020, ora 20²⁷, eliberat de aparatul „Drager Alcotest 8510 Ro”, conform căruia s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Scomorohov Z. în valoare de 0,37 mg/l, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 02.12.2020. cât și prin suportul electronic de model CD-R, pe care este înscrisă o secvență video din data de 29.11.2020, cu momentul testării alcoolscopice a lui Scomorohov Z.

Totodată, este nefondată versiunea părții apărării, că inculpatul s-a aflat în stare de extremă necesitate la comiterea infracțiunii, bazată pe faptul urgenței apărute la vecinul său în legătură cu starea de sănătate a unuia din copii.

Ori, conform articolului 38 din Codul penal, „nu constituie infracțiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de extremă necesitate. Este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel. Nu este în stare de extremă necesitate persoana care, în momentul săvârșirii faptei, își dă seama că provoacă urmări vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat”.

În sensul prevederilor legale menționate, se atestă lipsa stării de necesitate în prezenta speță, întrucât, deși inculpatul a menționat că el a urcat în stare de ebrietate la volanul automobilului pentru a-l transporta pe fiul vecinului la unitatea de gardă al Spitalului Raional Căușeni, deoarece acesta era într-o stare de sănătate gravă și i s-a făcut rău (sângerare din nas), toată familia acestuia fiind în panică, fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat nu poate fi considerată ca fiind unica modalitate de a înlătura starea de pericol apărută, în condițiile în care, în acest caz, existau alternative de înlăturare a pericolului, cum ar fi solicitarea serviciului de urgență (ambulanța), or, instanța apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele inculpatului cu privire la faptul că salvarea ar fi ajuns la locul solicitării cu întârziere, ceea ce ar fi cauzat o stare de panică și de suferință mai îndelungată pentru familia vecinului său, iar transportarea copilului la spital pe cont propriu a asigurat acordarea mai rapidă a asistenței medicale, întrucât, în acest caz,

urmează a se ține cont de faptul că serviciul de ambulanță este asigurat cu specialiști calificați și instruiți să examineze pacientul și, în caz de necesitate, să-i acorde primul ajutor medical imediat, la fața locului.

Mai mult, în ședința de judecată inculpatul a menționat că, el a fost stopat de angajații poliției atunci când se întorcea la domiciliu, după ce fiul vecinului a fost examinat la unitatea de gardă a Spitalului Raional Căușeni, fiindu-i prescris tratament, fără a fi internat. Astfel, urgența și necesitatea de a merge la spital a dispărut în momentul în care persoana a ajuns la destinație, în acest caz nefiind justificată decizia inculpatului de a se întoarce la domiciliu la volanul automobilului, în condițiile în care avea posibilitatea de a evita aceasta prin alte modalități alternative (chemarea unui TAXI, solicitarea unui alt șofer pentru a conduce automobilul spre domiciliu etc.).

Prin urmare, nu poate fi reținută starea de necesitate în calitate de cauză care înlătură caracterul penal al faptei, nefiind întrunite condițiile prevăzute de lege în acest sens, care au fost expuse și analizate mai sus.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7 și 75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, pentru care legea penală prevede munca neremunerată în folosul comunității pe termen de la 200 la 240 de ore, precum și pedeapsa complementară obligatorie - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, că inculpatul și-a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv, are doi copii minori la întreținere, anterior nu a fost supus răspunderii penale, că lipsesc circumstanțe agravante, concluzionând oportună și echitabilă aplicarea pedepsei principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, luând în considerare valoarea minimă a acestei pedepse, pe un termen de 200 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța a respins solicitarea inculpatului cu privire la neaplicarea pedepsei complementare obligatorii - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, întrucât, în ședința de judecată, nu a fost stabilită existența vreunor circumstanțe excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, care ar constitui temeiuri pentru a nu aplica pedeapsa complementară obligatorie, în conformitate cu articolul 79 alin. (1) din Codul penal.

Ori, în accepțiunea art. 79 Cod penal, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, or, circumstanțele invocate de partea apărării și care se referă la faptul că inculpatul este încadrat în câmpul muncii în Federația Rusă, în calitate de șofer, în baza unui contract de muncă încheiat pe o perioadă nedeterminată, el având nevoie de permisul de conducere pentru a-și desfășura activitatea de muncă, deoarece este sigurul întreținător al familiei, întrucât concubina sa este însărcinată și nu lucrează, el mai având la întreținere doi copii minori, precum și faptul că soacra acestuia, care este pensionară și are deficiențe în timpul mersului, fiindu-i afectate ambele picioare, necesită să se deplaseze la spital cu vreun mijloc de transport, instanța le apreciază ca fiind împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

3. Avocata Iavorski-Baidaus Ana a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și emiterea unei noi sentințe, prin care lui Scomorohov Z. *să-i fie aplicată o pedeapsa mai blândă decât cea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prin aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității de 200 ore, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Apelanta a invocat că, un șir de probe dovedesc că inculpatul a acționat în stare de extremă necesitate, însă instanța de fond nu a dat o apreciere justă acestor probe.

În situația de față, inculpatul nu a săvârșit o faptă mai gravă decât pericolul sănătății și vieții unui copil, și urmările grave care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat.

Fiindu-i anulat dreptul de a conduce, Scomorohov Z. va fi pus într-o situație gravă împreună cu toți membrii familiei sale, acesta fiind tată a trei copii minori, soția acestuia nefiind angajată în câmpul muncii.

Mai mult, inculpatul nu are în localitate un loc de muncă decent și este nevoit să se deplaseze cu automobilul său privat pentru a activa, având în vedere că el este unicul întreținător al familiei.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2021, recursul declarat a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului, just încadrându-se în dispoziția art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În afară de declarațiile martorilor, vina inculpatului se confirmă și prin:

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 02.12.2020, potrivit cărora de la colaboratorul de poliție Cebotari V. a fost ridicat un CD-R pe care se află o înregistrare video cu momentul documentării inculpatului Scomorohov Z., suportul electronic al înregistrării fiind recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța din 02.12.2020;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.12.2020, potrivit căruia a fost examinată înregistrarea video ridicată de la colaboratorul de poliție Cebotari V. În cadrul examinării se observă cum Scomorohov Z. este supus testării alcoolscopice la aparatul "Drager", stabilindu-se concentrația de alcool în aerul expirat de acesta în valoare de 0,37 mg/l;

- tichetul "Drager" nr. XXXXX din 29.11.2020, ora 2027, eliberat de aparatul "Drager Alcotest 8510 Ro", conform căruia s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Scomorohov Z. în valoare de 0,37 mg/l, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 02.12.2020;

- un suport electronic de model CD-R, pe care este înscrisă o secvență video din data de 29.11.2020, cu momentul testării alcoolscopice a lui Scomorohov Z.,

recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța din 02.12.2020.

Mai mult, instanța în mod justificat a respins versiunea părții apărării, că inculpatul s-a aflat în stare de extremă necesitate la comiterea infracțiunii, bazată pe faptul urgenței apărute la vecinul său în legătură cu starea de sănătate a unuia din copii, acesta insistând ca inculpatul să-i transporte la Spitalul Raional Căușeni, deoarece se temea pentru viața și sănătatea fiului său.

Ori, conform art. 38 Cod penal, nu constituie infracțiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de extremă necesitate. Este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel. Nu este în stare de extremă necesitate persoana care, în momentul săvârșirii faptei, își dă seama că provoacă urmări vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat.

În sensul prevederilor legale menționate, se atestă lipsa stării de necesitate în prezenta speță, întrucât, deși inculpatul a menționat că el a urcat în stare de ebrietate la volanul automobilului pentru a-l transporta pe fiul vecinului la unitatea de gardă al Spitalului Raional Căușeni, deoarece acesta era într-o stare de sănătate gravă și i s-a făcut rău (sângerare din nas), toată familia acestuia fiind în panică, fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat nu poate fi considerată ca fiind unica modalitate de a înlătura starea de pericol apărută, în condițiile în care, în acest caz, existau alternative de înlăturare a pericolului, cum ar fi solicitarea serviciului de urgență (ambulanța), or, sunt neîntemeiate argumentele inculpatului cu privire la faptul că salvarea ar fi ajuns la locul solicitării cu întârziere, ceea ce ar fi cauzat o stare de panică și de suferință mai îndelungată pentru familia vecinului său, iar transportarea copilului la spital pe cont propriu a asigurat acordarea mai rapidă a asistenței medicale, întrucât, în acest caz, urmează a se ține cont de faptul că serviciul de ambulanță este asigurat cu specialiști calificați și instruiți să examineze pacientul și, în caz de necesitate, să-i acorde primul ajutor medical imediat, la fața locului.

Mai mult, reieșind din însăși conținutul declarațiilor inculpatului date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond rezultă că el a fost stopat de angajații poliției atunci când se întorcea la domiciliu, după ce fiul vecinului a fost examinat la unitatea de gardă a Spitalului Raional Căușeni, fiindu-i prescris tratament, fără a fi internat.

Astfel, în aceste condiții, urgența și necesitatea de a merge la spital a dispărut în momentul în care persoana a ajuns la destinație, în acest caz nefiind justificată decizia inculpatului de a se întoarce la domiciliu la volanul automobilului, în condițiile în care avea posibilitatea de a evita aceasta prin alte modalități alternative (chemarea unui TAXI, solicitarea unui alt șofer pentru a conduce automobilul spre domiciliu etc.).

Deci, în prezenta speță, nu poate fi reținută starea de extremă necesitate în calitate de cauză care înlătură caracterul penal al faptei, nefiind întrunite condițiile prevăzute de lege în acest sens.

Infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin urmare, în ședința de judecată s-a stabilit realizarea întregii structuri a laturii obiective a infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 7, 75 Cod penal, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, că inculpatul crește și educă trei copii minori, fiind unicul întreținător al familiei, iar anterior nu a mai comis alte fapte penale.

Instanța de fond corect a stabilit întinderea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind aplicată și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, reieșind din circumstanțele cauzei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de persoana vinovatului, faptul comiterii de către acesta a unei infracțiuni ușoare - instanța de apel concluzionând că, în speță, pedeapsa aplicată va fi în măsură să contribuie la sancționarea acestuia, precum și la atingerea scopului pedepsei penale, pedeapsa aplicată fiind una atât echitabilă cât și justă.

Totodată, conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

În speță nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, iar în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, or, circumstanțele invocate de partea apărării și care se referă la faptul că inculpatul este încadrat în câmpul muncii în Federația Rusă, în calitate de șofer, în baza unui contract de muncă încheiat pe o perioadă nedeterminată, el având nevoie de permisul de conducere pentru a-și desfășura activitatea de muncă, deoarece este sigurul întreținător al familiei, întrucât concubina sa este însărcinată și nu lucrează, el mai având la întreținere doi copii minori, precum și faptul că soacra acestuia, care este pensionară și are deficiențe în timpul mersului, fiindu-i afectate ambele picioare, necesită să se deplaseze la spital cu vreun mijloc de transport, instanța le apreciază ca fiind împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 14 decembrie 2021, avocata Iavorski-Baidaus Ana, a declarat recurs în anulare, solicitând *casarea deciziei instanței de apel*, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi *sentințe*, prin care lui Scomorohov Z. *să-i fie aplicată o pedeapsa mai blândă decât cea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prin aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității de 200 ore, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Recurenta a invocat că, un șir de probe dovedesc că inculpatul a acționat în stare de extremă necesitate, însă instanța de fond nu a dat o apreciere justă acestor probe.

În situația de față, inculpatul nu a săvârșit o faptă mai gravă decât pericolul sănătății și vieții unui copil, și urmările grave care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat.

Fiindu-i anulat dreptul de a conduce, Scomorohov Z. va fi pus într-o situație gravă împreună cu toți membrii familiei sale, acesta fiind tată a trei copii minori, soția acestuia nefiind angajată în câmpul muncii.

Mai mult, inculpatul nu are în localitate un loc de muncă decent și este nevoit să se deplaseze cu automobilul său privat pentru a activa, având în vedere că el este unicul întreținător al familiei.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 din protocolul nr. 7 CoEDO, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică redeschiderea, reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul

desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (pct. 6. din decizie).

În același timp, conform art. 27 alin. (1), 101 alin. (2) și (3), 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Deci, activitatea instanțelor judecătorești privind aprecierea sau reaprecierea probelor conținute în dosarul penal și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, iar invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este una lipsită de orice suport juridic și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legale de recurentă.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul în anulare de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocata Iavorski-Baidaus Ana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2021, în privința condamnatului Scomorohov Zahar XXXXX, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 februarie 2022.

Președinte
Judecători

Nadejda Toma
Iurie Diaconu
Victor Boico